

Istinite priče o zadivljujućim konjima

Konji kroz povijest

Ljudi i konji oduvijek su imali poseban odnos. Od kad su konji pripitomljeni sve unatrag 6.000 god. bili su obožavani zbog svoje inteligencije, brzine i snage. U staroj Grčkoj, prekrasan i izuzetno istrenirani konj bio je vrhunski statusni simbol kraljeva i vojskovođa.

Osvajač Alexandar Veliki bio je toliko ponosan na svog hrabrog konja Bucephalusa (Biosefulus) da je po njemu nazvao jedan grad. Građani Romanskog carstva voljeli su dramatičnost konjskih utrka. Građani bi na grnuli u Arenu da bi gledali svoje omiljene trkače s kočijama kako jure trkačom stazom. Konji su bili vrlo važni i američkim starosjediocima. Ratnička plemena bili su vrhunski jahači i oslanjali su se na konje u lovu na bizone i u ratnim pohodima. Gdje god su ljudi i konji zajedno radili stvorili bi jaku uzajamnu vezu.

Ova priča govori o pojedinim izvanrednim konjima koji su zajedno sa svojim ljudskim partnerima postali heroji.

Pegaz

U grčkoj mitologiji Pegaz je bio prekrasan konj sa krilima, a koji je postao simbol zvijezda na nebu.

Kočije

Romanske trke s kočijama bile su vrlo opasne i uzbudljive. Sudari su bili vrlo česti i uobičajni, no konji su mogli nastaviti trku i bez kočijaša.

Trkaći konji

Pastusi šampioni bili su korišteni za rasplod.

Bisage

Konji heroji

Autor Lucija Jurčić, učenica, 4 raz.

Konji su bili veoma važni američkim indijanskim plemenima iz Dakote (Pleme Sioux). Konji su bili i omiljena tema njihove umjetnosti.

Njegov jahač, Johnny Fry dojahao je do središnjeg gradskog trga grada St. Josepha u državi Missouri tople travanjske večeri 1860. godine. Johnny je provjerio poštansku torbu na leđima konja zadnji puta prije nego bi ovaj uzbuđeno zafrknuo. Tada bi se oglasio top i konj i njegov jahač krenuli bi dalje u suton, ostavljajući veselo mnoštvo daleko za sobom. Ovaj konj i njegov jahač ušli su u povijest kao prvi Pony Express tim.

1860. g. nije bilo uređaja poput telefona ili telefaksa. Ukoliko si živio na zapadnoj obali Sjedinjenih država, bilo je skoro nemoguće biti u tijeku sa vijestima sa istočne strane obale Sjedinjenih država. Trajalo bi više od mjesec dana da vijesti stignu preko kontinenta teretnim kolima.

Pony Express je bila konjska zaprega organizirana tako da se pošta prevozi danonoćno. To je skratilo vrijeme prenošenja pošte do Kalifornije za samo osam dana.

Dugo putovanje

Jahači Pony Expressa raznosili su poštu putem dugim 3200 km, od države Missouri do države Kalifornije.

Prva dostava

Poštanska torba Johnnyja Frya sadržavala je 49 pisama i troje novine.

Mustang

Ovaj odvažni rasplodni konj potiče od konja koje su u Ameriku doveli španjolski istraživači.

Jahači Pony Expressa

Jahači su morali biti mlađi od 18 godina i težiti manje od 57 kilograma kako ne bi usporavali svoje konje.

Svaki konj i jahač galopirali bi od jedne do druge poštanske stanice najvećom brzinom. Jahač bi sjahao sa iscrpljenog konja vičući: "Ponny jahač dolazi!". Poštu bi preselili na svježeg konja i jahač bi ponovno odgalopirao u svoju sljedeću poštansku rutu. Postojalo je 157 stanica za izmjenu konja i jahač bi promijenio konja oko šest do osam puta.

Poštanski timovi riskirali su svakodnevno svoje živote. Većina poštanskih puteva prolazila je kroz područja na kojima su živjela domorodačka plemena (američka indijanska plemena) od kojih su neka proglasila rat bijelim osvajačima na svojim područjima.

Jedan od najhrabrijih jahača bio je "Pony Bob" Haslam. U svibnju 1860. godine on je stigavši u stanicu za izmjenu konja u Nevadi pronašao je mrtvog čuvara stanice i stanicu bez konja za zamjenu. Nastavio je jahati prema sljedećoj stanici koja je bila udaljena 64 kilometra.

„Znao sam da moram nastaviti dalje. Jašući kroz noć promatrao bi uši svoga konja znajući da će on bilo kakav zvuk čuti prije nego ja.“

Na sljedećoj stanici uvjerio je čuvara stanice da pođe s njim i napusti stanicu. Bob i njegov neumorni konj tako su tom čovjeku spasili život – sljedeće noći stanica je bila napadnuta.

Prijenos

Jahaču su trebale dvije minute za prijenos pošte na svježeg konja.

Osedlavanje

Poštanske torbe ponekad su bile ušivene u sedlo jahača.

Smrtonosno oružje

Nekoliko jahača Pony Expressa bilo je ranjeno strijelama američkih indijanaca, ali niti jedan nije bio ubijen.

Timovi Pony Expressa jahali su kroz planinske lance i prolaze, široke i prostrane ravnice, po suncu, po kiši, kroz snježne mećave. Ukoliko bi jahač pao s konja od umora, konj je znao nastaviti dalje sam do sljedeće stanice. Krajnja stanica bio je grad Sacramento u državi Kaliforniji. Mnoštvo uzbuđenih građana došlo bi gledati dolazak posljednjeg jahača koji im je donosio poštu i novine.

Uspjeh timova Ponny Expressa dokazao je da je moguće da zapadna i istočna obala Sjedinjenih Država budu povezane.

Bio je to veliki korak prema modernizaciji Amerike. Jahači i konji Ponny Expressa bili su pravi pioniri.

Pony Express pamtimo danas kao ljubitelje konja koji su jahali pustim prostranstvima i ustrajali u tome da pošta bezuvjetno stigne na svoje odredište.

Lincoln

1860. godine prvi govor Abrahama Lincolna kao predsjednika Sjedinjenih država bio je prenešen Ponny Expressom.

Poštanske kočije

Pony Express prestao je djelovati kada je sa radom započeo transkontinentalni telegrafski sistem otvoren 1861. godine. Tvrtka Wells, Fargo & Company preuzela je rutu vožnje poštanskim kočijama od dotadašnjeg Pony Expressa.